

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg
(Niemcy) w dniu 22 marzec 2021 r. – GL i in. / Volkswagen AG i Audi AG**

(Sprawa C-178/21)

(2021/C 217/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GL, DV, UK.

Strona pozwana: Volkswagen AG, Audi AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy celem art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE⁽¹⁾ w związku z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007⁽²⁾ jest również ochrona interesów indywidualnych nabywców pojazdów silnikowych?

Jeżeli tak, to:

- 2) Czy zalicza się do tego również interes indywidualnego nabywcy pojazdu polegający na nienabyciu pojazdu, który nie spełnia wymogów wynikających z prawa Unii, w szczególności pojazdu, który wyposażono w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

Niezależnie od odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie:

- 3) Czy z prawem Unii niezgodne jest, by nabywca, który wbrew swojej woli kupił pojazd wprowadzony przez producenta do obrotu z zabronionym urządzeniem ograniczającym skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, mógł dochodzić od producenta pojazdu w ramach odpowiedzialności deliktowej roszczeń cywilnoprawnych o naprawienie szkody, w tym w szczególności również roszczenia o zwrot ceny uiszczonyj za pojazd w zamian za jego wydanie i przewłaszczenie, jedynie w drodze wyjątku wtedy, gdy producent pojazdu działał umyślnie i w sposób naruszający dobre obyczaje?

Jeżeli tak, to:

- 4) Czy prawo Unii wymaga, aby nabywcy pojazdu przysługiwało wobec producenta pojazdu roszczenie cywilnoprawne o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności deliktowej w przypadku każdego zawinionego (wynikającego z niedbalstwa lub umyślnego) działania producenta przy wprowadzeniu do obrotu pojazdu, który wyposażono w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

Niezależnie od odpowiedzi na pytania od pierwszego do czwartego:

- 5) Czy z prawem Unii niezgodne jest to, że w świetle prawa krajowego nabywcy pojazdu należy zaliczyć korzyść z rzeczywistego użytkownika pojazdu, kiedy żąda on od producenta w ramach naprawienia szkody na podstawie odpowiedzialności deliktowej zwrotu ceny sprzedaży pojazdu, który wprowadzono na rynek z zabronionym urządzeniem ograniczającym skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, w zamian za przekazanie i przewłaszczenie pojazdu?

Jeżeli nie, to:

- 6) Czy z prawem Unii niezgodne jest to, że tę korzyść z użytkownika określa się na podstawie pełnej ceny sprzedaży, nie obniżając jej ze względu na obniżenie wartości pojazdu wynikające z wyposażenia pojazdu w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania lub ze względu na to, że nabywca wbrew swojej woli korzystał z pojazdu niezgodnego z prawem Unii?

Niezależnie od odpowiedzi na pytania od pierwszego do szóstego:

- 7) Czy § 348 ust. 3 pkt 2 Zivilprozessordnung (kodeksu postępowania cywilnego) w zakresie, w jakim przepis ten odnosi się również do wydawania postanowień o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 ust. 2 TFUE, jest niezgodny z uprawnieniem do występowania z takim wnioskiem przez sądy krajowe zgodnie z art. 267 ust. 2 TFUE i dlatego nie powinien znajdować zastosowania do wydawania postanowień o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?

(¹) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz.U. 2007, L 263, s. 1).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 24 marca 2021 r. – Christian Louboutin / Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC

(Sprawa C-184/21)

(2021/C 217/36)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Louboutin

Strona pozwana: Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (¹) należy interpretować w ten sposób, że używanie oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym w reklamie wyświetlanej na stronie internetowej co do zasady można przypisać jej operatorowi, jeżeli w odczuciu właściwie poinformowanego i dostatecznie uważnego internauty operator ten odgrywał czynną rolę przy opracowywaniu tej reklamy, lub gdy reklama ta może być postrzegana przez takiego internautę jako część własnej komunikacji handlowej tego operatora?

Czy na takie postrzeżenie ma wpływ:

- okoliczność, że ten operator jest renomowanym dystrybutorem bardzo zróżnicowanych towarów, w tym towarów zaliczanych do kategorii towarów zachwalanych w tej reklamie;
- lub okoliczność, że wyświetlona w ten sposób reklama jest opatrzona nagłówkiem, w którym przedstawiono znak towarowy dla usługi tego operatora, przy czym znak ten cieszy się renomą jako znak towarowy dystrybutora;
- czy też okoliczność, że ten operator oferuje jednocześnie z wyświetleniem tej reklamy usługi tradycyjnie oferowane przez dystrybutorów towarów należących do tej samej kategorii co towar zachwalany w tej reklamie?